

Пешкова Анастасія Вячеславівна,

здобувач вищої освіти навчально-наукового інституту №1 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

Грущенко Олена Анатоліївна,

доцент кафедри економічної безпеки та фінансових розслідувань Національної академії внутрішніх справ, кандидат економічних наук, доцент

ВИДИ КОРПОРАТИВНИХ ІНТЕРЕСІВ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

У сучасній літературі наводиться поділ корпоративних інтересів на загальні та індивідуальні. До індивідуальних корпоративних інтересів належать інтереси учасників, засновників, акціонерів; до загальнокорпоративних - інтереси самого підприємства як самостійного суб'єкта правовідносин. Необхідність розмежування вказаних видів приватних інтересів обумовлена можливістю їх не збігання [1].

Загальні корпоративні інтереси - це інтереси, які стосуються всіх працівників компанії та спрямовані на досягнення загальної мети компанії. Індивідуальні корпоративні інтереси – це інтереси, які стосуються окремих працівників компанії.

Особливості корпоративних інтересів полягають в тому, що вони можуть бути різними для різних груп людей в компанії. Наприклад, менеджери можуть мати інтерес в збільшенні обсягів продажів, тоді як робітники можуть мати інтерес в підвищенні заробітної плати та поліпшенні умов праці. Також, інтереси окремих працівників можуть конфліктувати зі загальними інтересами компанії, наприклад, якщо працівник використовує ресурси компанії для власних цілей. [2]

Корпоративні інтереси мають велике значення для забезпечення фінансової безпеки компанії, оскільки вони визначають її місію, цінності та стратегію розвитку.

Розробка режиму регулювання забезпечення фінансової безпеки держави повинна будуватися на наступних принципах:

- Регулювання, забезпечення фінансової безпеки повинно сприяти конкуренції, а не обмежувати число організацій, що здійснюють фінансові послуги. Фактична чи потенційна конкуренція між суб'єктами господарської діяльності, які надають фінансові

послуги, є найбільш ефективним фактором регулювання, забезпечення фінансової безпеки.

- Головним завданням регулювання, забезпечення фінансової безпеки має бути збільшення обсягу інформації, яку надають компанії, для того, щоб інвестори могли приймати оптимальні рішення. Цій меті добре послужила б норма, яка б зобов'язувала компанії публікувати детальні фінансові звіти, видавати проспекти, а фондові біржі - повідомляти ціни, за якими проводяться операції з акціями.

- Уряд повинен використовувати правоохоронні повноваження, виявляючи та переслідуючи за законом випадки крадіжок, шахрайства, використання внутрішньої інформації для отримання особистої вигоди та інших злочинних дій.

Умови воєнного стану впливають і на сферу корпоративних інтересів. Визначимо деякі особливості корпоративних інтересів для сучасного бізнес-середовища та забезпечення фінансової безпеки держави в умовах воєнного стану в Україні:

1. Безпека: запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану зазвичай супроводжується погіршенням безпекової ситуації, що створює загрози для підприємств. В таких умовах компанії мають зосередитись на забезпеченні безпеки персоналу, виробничих майданчиків та поставок.

2. Втрати і шкоди: особливий правовий режим воєнного стану може призвести до матеріальних збитків і шкоди виробничим активам, складам, товарно-матеріальним цінностям і обладнанню. Корпорації повинні розглянути створення планів евакуації та збереження важливих даних і ресурсів.

3. Регулювання державою: в умовах воєнного стану держава може ввести обмеження і правила для бізнесу з метою забезпечення національної безпеки. Корпоративні компанії повинні бути готові до виконання цих обмежень і співпрацювати з відповідними органами влади.

4. Зміни в попиті і ринковій кон'юнктурі: воєнний стан може значно змінити попит на товари і послуги, а також ринкову кон'юнктуру. Корпорації повинні бути готові до швидкої адаптації до цих змін і переглянути свою стратегію маркетингу і продажів.

5. Співпраця з урядом: умови воєнного стану можуть вимагати від корпорацій співпрацювати з урядом або військовими органами влади. Це може означати участь у захисті країни, наданні послуг для армії або іншій військовій підтримці.

Отже, корпоративні інтереси мають велике значення для фінансової безпеки компанії, держави в цілому, забезпечення її фінансової стабільності та розвитку на ринку. Загалом, конфлікт інтересів у бізнес-середовищі в умовах воєнного стану є складним і серйозним питанням. Для успішної роботи у таких умовах необхідно пристосовуватися до нових реалій, бути гнучким та брати до уваги

різні ризики, які вони представляють.

Список використаних джерел:

1. Франчук В. І. Теорія безпеки соціальних систем : підручник. 2-ге вид., перероб. і допов. / В. І. Франчук. – Львів; Одеса : Фенікс, 2020. – 224 с.

2. Крикавський Є.В., Калинець К.С. Вплив корпоративної культури на мотивацію та залученість колективу // Економіка та суспільство, №50, 2023. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2366/228>

Пилипенко Вікторія Олегівна,

здобувач вищої освіти навчально-наукового інституту №1 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

Вдовика В'ячеслав Олегович,

викладач кафедри спеціальної фізичної підготовки Національної академії внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ

Відповідно до ч.3 ст. 7 КПК України зміст та форма кримінального провадження в умовах воєнного стану повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, з урахуванням особливостей здійснення кримінального провадження, визначених розділом IX-1 Кодексу (Особливий режим досудового розслідування, судового розгляду в умовах воєнного стану).

У разі відсутності технічної можливості доступу до Єдиного реєстру досудових розслідувань, слідчий, дізнавач прокурор виносить постанову про початок досудового розслідування, яка повинна містити відомості, передбачені частиною п'ятою статті 214 КПК України. Відповідні відомості вносяться до ЄРДР за першої можливості. Такі правила передбачені у п. 1 ч.1 ст. 615 КПК України. Слідчий, дізнавач, прокурор зобов'язані винести постанову невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення [1].

Щодо процесуальних строків, то Відповідно до ч.1 ст. 117 КПК України, пропущений в період воєнного стану строк у кримінальному провадженні, може бути поновлений, якщо зацікавлена особа подала клопотання не пізніше 60 днів з дня припинення чи скасування воєнного стану.